

fra Kornelije Sušac

BOGOSLOV

Gdje je smisao da život mladića od dvadesetak godina, koji gotovo nije ni iskusio ništa zla, na kraju susretne najgori oblik zla? Nevin, gotovo dijete... Nema tu objašnjenja. Pitanje: „Zašto?“ ne dobiva odgovora. Ne dobiva ga jer ga nema. Zašto bolest, patnja, ubijanje djece, mladih... stojimo pred tim pitanjima cijeli život, osobito onda kada se sretnemo s najtežim situacijama.

Odgovor na takva pitanja nikad nećemo naći horizontalnim pogledom, nego samo uzdignutim pogledom prema Živom i Uskrsnom Kristu s pobjednim stiježom u ruci. Jedino On drži u svojoj desnici odgovore na njih. Takve odgovore vjerojatno nikad nećemo ni saznati dok smo tu na zemlji, ali možemo biti sigurni da ih On ima. Sigurni možemo biti jer Njegova obećanja traju do vijeka.

*fra Kornelije s bogoslovima, odgojiteljima i provincijalom,
stoji u srednjem redu u sredini*

Takva nam pitanja naviru kad pogledamo na život fra Kornelija Sušca. On je, uz fra Ludovika Radoša, najmlađi među šezdeset šest braće. Imao je devetnaest godina i tek je izašao iz novicijata na Humcu.

Fra Kornelije je rođen 25. kolovoza 1925. u Cernu, župa Humac. Krsno ime mu je zapisano kao Anto (vjerojatno Ante). Nakon pučke škole upisao je širokobriješku gimnaziju, a po završetku šestoga razreda, 17. rujna 1943. odlazi na Humac gdje oblači habit i provodi godinu novicijata. Dana 18. rujna 1944. polaže prve privremene zavjete kada odlazi na Široki Brijeg. Nakon opsade samostana na Širokom Brijegu, učenici se sele u obližnje župe. Tako i fra Kornelije ide u brdsku župu u Mostarski Gradac, gdje je zajedno s drugom starijom braćom ubijen u blizini župne kuće.

O fra Korneliju ne znamo puno. Po sjećanju kolega, fra Kornelija pamte kao jednostavna momka, žive naravi i ljubitelja sporta; sjećaju se njegovih roditelja, koji su mu od malih nogu utkali Krista pod kožu. Njegov put i život bili su jednostavni, uobičajeni franjevački počeci toga vremena.

fra Kornelije s braćom, drugi sdesna

Bogoslovi, odgojitelji i ostali fratri u Veljacima 16. svibnja 1944. godine, fra Kornelije stoji u drugom redu odozgo, u sredini

Život fra Kornelija ubran je u cvijetu mladosti. Tko zna koliko je dobra mogao napraviti, koliko ljudi utješiti, koliko sakramenata podijeliti i tako ljude spasiti. Ali nije. I sve dok gledamo našim tjelesnim očima, propuštamo naći odgovor na pitanje: „Zašto?“ Ali u jedno možemo biti sigurni: nijedna molitva, a osobito žrtva pred Gospodinom, nije uzaludna.

Svemogući vječni Bože, Ti i najmanjima od nas daješ svjetlo svoje slave. Ognjem svoje ljubavi zapali u nama duh da kao djeca tražimo Tebe, da stojimo pred tobom u jednostavnosti srca i drugima donosimo radost i mir koji samo Ti možeš dati. Amen.

fra Zoran Tomić

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.